

**Μικρά Ασία εν Σταυρώ, χαίρε! Λαμπρή Σμύρνη,
μαρτυριούπολη, εν καμίνω, χαίρε!**

Γράφει ο Στέλιος Κούκος.

Σεπτέμβριος 1922. Η Σμύρνη στις φλόγες.

Χαίρε Μικρά Ασία σταυρωμένη!

Λαμπρή Σμύρνη, μαρτυριούπολη, εν καμίνω, χαίρε!

Με τα παιδιά σου κυνηγημένα στους δρόμους από τον τουρκικό όχλο.

Και τα αίματα τους να βάφουν τα χώματα της αγαπημένης πατρίδας.

Δεν έχουν πια ζωή στα μέρη τους.

Φορτώνονται τα παιδιά, τα εικονίσματα, τα ιερά και τα όσιά τους, όπως και τους όσιους τους, και αλλόφρονες μπρος στο φονικό κυνηγητό και τις φλόγες που κατακαίνε τα σπίτια και την πόλη τους -τέτοιες μέρες- και αναζητούν σανίδα σωτηρίας.

Νέα ελληνικά χώματα για να ριζώσουν ξανά!

Κι ας έχουν πάντα τα κλειδιά από τα σπίτια τους στις τσέπες τους, ελπίζοντας μια μέρα να γυρίσουν.

Σπίτια που τα συγύρισαν πριν τα εγκαταλείψουν κι ας ήξεραν πως θα τα συλήσουν! Δεν ήθελαν, όμως, να τους πουν πως δεν ήταν νοικοκύρηδες!

Ναι, και νοικοκύρηδες ήταν και αφέντες του τόπου! Από πάππου προς πάππον!

Μια βαθιά στον χρόνο ατέρμονη σκυταλοδρομία, πατροπαράδοτης παράδοσης! Πολιτισμού και νοικοκυροσύνης!

Αφέντες, άρχοντες και κύριοι!

Ακόμη και εν αιχμαλωσία και σε συνεχή καταδίωξη.

Δεν μπορούσαν να είναι αλλιώς!

Αυτό παρέλαβαν κι αυτό συνέχισαν να είναι!

Πάντα άρχοντες! Ακόμη και στην σκλαβιά!

Ξεριζωμένοι στον Ιερό Ναό Παναγίας Αχειροποιήτου Θεσσαλονίκης.

Ακούστε τα τραγούδιά τους από τις διάφορες περιοχές της Ιωνίας, της Μικρασίας και θα καταλάβετε τον όλο κόσμο που έκτισαν και που αντιπροσώπευαν και οι τελευταίοι κληρονόμοι της μεγάλη αυτής τοπικής ελληνικής μεγαλοπαράδοσης!

Τοπικές φωνές, με εξάισιες μελωδίες και ποίηση σε ανθηρό ελληνικό λόγο που εκφράζουν και διαμορφώνουν το ευρύτερο πολιτισμικό σύνταγμα του ελληνισμού και της Ρωμηοσύνης! Ακόμη και τα «παράδοξα» καραμανλήδικα τραγούδια σε τουρκική γλώσσα με τους ελληνικούς καημούς!

Και οι ξεριζωμένοι αυτά κουβάλησαν μαζί τους ως πράγματα ακριβά και υπερπολύτιμα, ταυτισμένα με την υπόσταση και τον χαρακτήρα τους! Τον όλο τους κόσμο!

Τίποτα δεν απαρνήθηκαν, και τον όλο τους κόσμο τον κουβάλησαν μαζί τους.

Την μόνη περιουσία που τους απέμεινε, τα άυλα κτήματά τους.
Πνευματικά και γι' αυτό αναπαλλοτρίωτα.

Την κληρονομιά, τον όλο κόσμο που παρέλαβαν από τους προγόνους τους και οι ίδιοι καλλιέργησαν.

Και έφτασαν συφοριασμένοι στα ελληνικά χώματα, αναζητώντας απάγκιο και γόνιμα χώματα, καινούργιες θάλασσες, για να τις οργώσουν, να τις αλιεύσουν και να καρπίσουν ξανά οι κόποι και οι έγνοιες τους για ζωή!

Αλλά και τους χέρσους τόπους φάνηκαν ικανοί να ξεχερσώσουν, να γεωργήσουν και να φτιάξουν νέες πολιτείες λαμπρές Μικρασιάτικες, Ποντιακές, Καππαδοκικές, Θρακιώτικες!

Ή ακόμη εποίκισαν πόλεις και τις τράνωσαν δημιουργώντας δικές τους πρωτεύουσες, όπως την Θεσσαλονίκη!

Και οι καημοί και οι πόνοι της προσφυγιάς να αποτελούν συνάμα και οίστρο νέας ζωής!

Και ας ήταν με άδεια χέρια, ξεκληρισμένοι, με συγγενείς νεκρούς, βαρύτατα κακοποιημένους σωματικά και ψυχικά, αγνοούμενους και αιχμάλωτους ...

Ναός Αγίας Φωτεινής, Σμύρνη 12 Σεπτεμβρίου 1922. Πίσω από την καγκελόπορτα του ναού διακρίνονται οι Έλληνες που έχουν βρει καταφύγιο στο προαύλιο*.

Ο κόσμος της Σμύρνης ανέβηκε στον σταυρό και υψώθηκε μαρτυρικός, πολύκαρπος μαρτύρων, νεομαρτύρων συνέχεια, με τον ποιμενάρχη της, Ιερομάρτυρα Χρυσόστομο, να γίνεται βορρά στις αδιέξοδες, ματωμένες, μαρτυρικές στράτες της!

Σμύρνη μαρτυρίου πόλη!

Μαρτυριούπολη!

Το αίμα του Ιερομάρτυρα, αγίου Πολυκάρπου Σμύρνης πολυκάρπησε μάρτυρες!

Η πονεμένη Ρωμηοσύνη μαρτυρεί πολλαπλώς και απαθανατίζεται ξανά στη Σμύρνη, την Μικρά Ασία!

Οι άνθρωποι της εκβράστηκαν στα ελεύθερα ελληνικά χώματα φορτωμένοι μέσα τους τον κόσμο της!

Τον αγλαόκαρπο ρυθμό της Ιωνίας που δεν πέθανε και διασώθηκε σε κάθε επιζώντα, σε κάθε ξεριζωμένο από τα χώματα της, και κουβαλά στα σώψυχά του τους καημούς και τα μεράκια της, την πίστη και την πολύτροπη παράδοσή της.

Στοιχεία που δεν πεθαίνουν από τις ψυχές των ανθρώπων, γιατί αυτά είναι ταυτισμένα με την ίδια τους την ζωή και τον κόσμο τους.

Ένας ουρανός μέσα τους που τον μεταφέρουν παντού!

Και είναι η ίδια η Σμύρνη και η Μικρασία που ζει παντού!

Εκεί στον σταυρό με τα χέρια απλωμένα, καρφωμένα να αγκαλιάζει όσους τόπους έφτασαν οι ξεριζωμένοι της!

Εντός και εκτός Ελλάδας! Μέχρι τις άκρες του κόσμου!

Μικρά Ασία και Σμύρνη εν σταυρώ, χαίρε!

Αναμένοντας Ανάσταση.

* Φωτογραφία από την ιστοσελίδα: <https://www.sophia-ntrekou.gr/2019/08/smyrni-agia-fwteinH.html>

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>